

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж. 2957/11
06. септембар 2012. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Драгана Скока и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца Предузећа за производњу и промет „В.-К.“ из Ш., ул. бб, кога заступа М. М., адвокат из В., против тужене Р. С., М. за п., ш. и в., коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац, ради утврђивања права својине и накнаде штете, вредност спора 57.839.633,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину П. 25/10, од 24. маја 2011. године, у седници већа одржаној дана 06. септембра 2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА жалбу као неосновану и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуду Вишег суда у Зрењанину, П. 25/10, од 24. маја 2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Зрењанину, П. 25/10, од 24. маја 2011. године, одбијен је примарни тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се брише укњижено право својине и коришћења на непокретностима које је укњижено у 1/1 дела у корист тужене Р.С., м. за п., ш. и в. у листу непокретности бр. 924 к.о. С. Ц. и то: парц. бр. 1689 њива од 04 х 75а 41м², парц. бр. 1691 њива од 02х 94 а 30м², парц.бр. 3389 њива од 06х 42а 77м², парц.бр. 3463 њива од 09х 62а 65м², парц.бр. 3466/5 њива од 04х 88а 99м², парц.бр. 3541 њива од 07х 49а 81м², парц.бр. 6565/1 њива од 06х 26а 75м², парц.бр. 6569/1 њива од 15х 30а 11м², парц.бр. 6571 њива од 16х 42а 12м², парц.бр. 7342/1 њива од 02х 92а 97м², парц.бр. 7741/1 њива од 01х 49а 01м², парц.бр. 7758/2 њива од 14х 35а 55м², парц.бр. 9369/1 њива од 8х 92а 31м² и парц.бр. 9369/2 њива од 14х 50а 08м², укупно 116х 32а 83м², те да се одреди упис права својине и коришћења у 1/1 дела у корист тужиоца на основу пресуде што је тужена дужна да трпи, те да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде штете због немогућности обраде укупно 182 х 58а 65м² пољопривредног земљишта и то за 2006.г., 2007.г., 2008.г., 2009.г. и 2010.г. укупно 12.486.416,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2011. године па до исплате, као и да исплати тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене

својине на пољопривредном земљишту у површини од 66х 25а 83м², које је купио по правноснажном решењу Општинског суда у Новој Црњи, бр. И. 77/03, од 23.12.2004. године и броја И. 77/03 од 25.03.2005. године, укупан износ од 16.583.127,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2011. године па до исплате. Одбијен је као неоснован и евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене својине на пољопривредном земљишту у површини од 182х 58а 65м² које је купио по правноснажном решењу Општинског суда Нова Црња, бр. И. 77/03 од 23.12.2004. године и бр. И. 77/03 од 25.03.2005. године, укупан износ од 45.353.217,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2011. године па до исплате, те да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде штете због немогућности обраде укупно 182 х 58а 65м² пољопривредног земљишта и то за 2006. годину, 2007.г., 2008.г., 2009.г. и 2010. годину укупно 12.486.416,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2011. године па до исплате. Обавезан је тужилац да туженом плати парнични трошак у износу од 356.250,00 динара, у року од 15 дана под претњом принудним извршењем.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући пресуду у целости, из свих законских разлога, са предлогом да се нападнута пресуда преиначи тако што ће се усвојити или примарни или евентуални тужбени захтев и тужени обавезати на снашање парничних трошкова, или да се укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Жалба је неоснована.

Овај суд је испитао првостепену пресуду у целости и у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на разлоге предвиђене законом, све у смислу одредбе чл. 372 ЗПП-а, па је нашао да је без битних повреда одредаба парничног поступка потпуно и правилно утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право. За своју одлуку првостепени суд је дао јасне и довољне разлоге, које у целости прихвата и овај суд и на њих упућује.

У побијаној првостепеној пресуди утврђено је да су тужилац и ЗЗ „Ј.“ из С. Ц., закључили дана године, пред Општинским судом у Кикинди, Одељењем у Новој Црњи Споразум, број :П-ИВ-13/2002, у којем је констатовано да су између себе закључили Уговор број и број :, оба од године, те да се обезбеђење по Уговору бр.: односи на новчани износ од 4.015.800,00 динара, који је представљао вредност 582.000 кг меркантилне пшенице, а по Уговору, бр., на износ од 5.400.000,00 динара, који је представљао вредност 120 вагона меркантилне пшенице, те да су сагласни да се ради обезбеђења наведеног новчаног потраживања тужиоца укњижи право залоге на непокретностима заложног дужника ЗЗ „Ј.“ и то за Уговор, бр.: на наведеним парцелама уписаним у зкњ.ул.бр. 7 и 3 к.о. С. Ц., укупне површине од 150х 23а 43м², а за Уговор, бр: на наведеним парцелама уписаним у зк.ул.бр. 3 и 3540 к.о. С. Ц. и уписаним у зк.ул.бр. 2230 и бр. 2370 к.о. В. С., укупне површине од 148х 82а 39м². Решењем Општинског суда у Кикинди, Одељења у Новој Црњи, бр. П-ИВ-13/2002 од 04.03.2002. године, прихваћен је на записнику узет Споразум између тужиоца и ЗЗ „Ј.“ из С. Ц., и утврђено је да тај Споразум има снагу судског поравнања и извршне исправе и наложена је укњижба заложног права у корист тужиоца, на наведеним непокретностима. Приликом закључења Споразума, бр. П-ИВ-13/2002, од године, и приликом доношења решења о обезбеђењу од стране наведеног суда, под истим бројем и датумом, дошло је до грешака у писању у погледу бројева парцела и њихових површина, за одређени број парцела, тако да решење о обезбеђењу

није земљишнокњижно спроведено у погледу тих парцела, јер нису постојали законски услови за спровођење у земљишној књизи, пошто није постојао идентитет тих парцела, према подацима из решења са подацима из земљишне књиге. Дана 19.12.2003. године тужилац је Општинском суду у Кикинди, Одељењу у Новој Црњи, поднео предлог за извршење на основу наведеног Споразума бр. II-Ив-13/2002, те је решењем наведеног суда, као извршног суда, бр. II-И-77/03, од 30.01.2004. године одређено извршење на непокретностима дужника ЗЗ „Ј.“, из С. Ц., а ради намирења потраживања тужиоца, као извршног повериоца, у износу од 4.015.800,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2002. године до исплате и у износу од 5.400.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.07.2002. године до исплате, те намирења трошкова извршења, забележбом решења, утврђивањем вредности и продајом непокретности извршног дужника уписаних у зк. уложак бр. 3, 7 и 3540 к.о. С. Ц. и зк.уложак бр. 2230 и 2270 к.о. В. С., и то наведених парцела у Споразуму и решењу о обезбеђењу, оба под бр. II-Ив-13/2002. За поједине парцеле тужилац је, као извршни поверилац, погрешно означио број или површину парцеле у предлогу за извршење, па је по таквом предлогу и донето решење о извршењу, у којем су погрешно означени бројеви и површина одређених парцела. Приликом подношења предлога за извршење тужилац, као извршни поверилац, није доставио извршном суду изводе из земљишне књиге, као доказ о власништву на наведеним непокретностима, што је, иначе, био дужан према тада важећим прописима о извршном поступку. Након пријема предлога за извршење, извршни суд обратио се РГЗ – Служби за катастар непокретности Н. Ц., од које је обавештен, дописом од 29.12.2003. године, да разграничење државне од друштвене својине на пољопривредном земљишту код ЗЗ „Ј.“ из С. Ц., није извршено, али су од стране те Службе предати обрасци директору задруге 17.03.2003. године, које је требало однети у министарство надлежно за пољопривреду, ради потврђивања. У поступку извршења, извршни суд је, решењем од 30.04.2004. године, утврдио вредност наведеног пољопривредног земљишта извршног дужника, на укупан износ од 17.537.317,00 динара. Поднеском од 24.09.2004. године Републичко јавно правобранилаштво, као законски заступник државне имовине, упутило је извршном суду обавештење о неправилностима у спровођењу наведеног извршења, указујући да код извршног дужника није дошло до разграничења државне од друштвене својине на пољопривредном земљишту, због чега се целокупно земљиште сматра државном својином, па је незаконито спровођење наведеног извршења на наводној имовини извршног дужника. Дана 26.11.2004. године, пред извршним судом, одржано је рочиште за продају непокретности извршног дужника, на коме је стечајни управник извршног дужника, над којим је у међувремено отворен стечај пред Трговинским судом у Зрењанину, решењем бр. СТ 932/2003, од 15.03.2003. године, учинио неспорним потраживање тужиоца према стечајном дужнику у износу од 26.373.600,00 динара, са припадајућом каматом, па су решењем извршног суда бр. II-И-77/03, од 23.12.2004. године, досуђене тужиоцу, као извршном повериоцу, некретнине извршног дужника, наведене у решењу о извршењу, за укупну купопродајну цену од 17.538.318,00 динара, уз ослобађање тужиоца од уплате предужја. На дан одржаног рочишта за продају 26.11.2004. године стварно потраживање тужиоца према извршном дужнику износило је укупно 13.566.327,75 динара и није достигало процењену вредност непокретности од 17.537.317,00 динара. Дана 25.03.2005. године, извршни суд донео је решење, бр. II-И-77/03 о предаји тужиоцу купљених парцела, које су наведене у том решењу и које су биле уписане у зк.уложак бр. 3, 7 и 3540 к.о. С. Ц. и зк. уложак бр. 2230 и 2270 к.о. В. С., укупне површине 278 ха 54 а 80 м². Од парцела које су тужиоцу предате по наведеном решењу, тужилац је уписан као власник на свим парцелама из зк. уложка бр. 3, 7 и 3540 к.о. С. Ц., које су биле идентичне са земљишно књижним парцелама и које су након разграничења представљале друштвену својину корисника ЗЗ „Ј.“ из С. Ц. и на свим парцелама уписаним у зк. уложак бр. 2270 и 2230 к.о. В. С. сем на парцели бр.

3537, јер таква парцела није постојала у тим земљишнокњижним улошцима. На овај начин тужилац је уписан као власник у земљишној књизи и стекао је право власништва на наведеним парцелама укупне површине од 110 ха 64 а 87 м². Није уписан на парцелама чија је укупна површина износила 167. ха 89 а 93 м², од којих површина од 64 ха 81 а 62 м² обухвата парцеле које нису биле уписане у наведеним земљишно књижним улошцима, а површина од 103 ха 10 а 23 м², након разграничења државне од друштвене својине на пољопривредном земљишту код 33 „Ј.“, постала је државна својина. По тужби тужене, поднете против стечајне масе бившег стечајног дужника 33 „Ј.“ у стечају, из С. Ц., донета је правноснажна пресуда Трговинског суда у Зрењанину, П 15/2005 од 25.05.2006. године, која је постала правноснажна 31.10.2008. године, а којом је утврђено да је делимично ништав Споразум ради обезбеђења, од 04.03.2002. године, закључен између тужиоца и 33 „Ј.“ из С. Ц., у делу којим је обезбеђено потраживање тужиоца укњижбом zaloжног права на непокретностима у државној својини и наложено је РГЗ – Служби за катастар непокретности Н. Ц., да изврши брисање укњижбе zaloжног права извршеног на основу решења Општинског суда у Кикинди, Одељења у Новој Црњи Дн бр. 20/03, на непокретностима у државној својини, уписаним у лист непокретности бр. 1450 к.о. С. Ц.. Непокретности које су предмет тужбеног захтева биле су уписане у лист непокретности бр. 924 к.о. С. Ц., као државна својина, са правом коришћења М. п., ш. и в.

На подлози ових чињеница правилно је првостепени суд одбио тужбени захтев и за своју одлуку дао јасне и ваљане разлоге, које прихвата и овај суд и на њих упућује.

На основу одредби чл. 1., 2. и 3. Закона о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине („Службени гласник РС“, бр. 49/92 и 54/96) и Упутства о начину и поступку утврђивања и евидентирања пољопривредног земљишта у државној и друштвеној својини које користе правна лица („Службени гласник РС“ бр. 21/94), који су били на правној снази у време доношења решења Општинског суда у Кикинди, Одељења у Новој Црњи, као извршног суда, бр. II-И-77/03, од 30.01.2004. године, бр. II-И-77/03 од 23.12.2004. године и бр. II-И-77/03 од 25.03.2005. године, проистиче да је у државној својини пољопривредно земљиште у друштвеној својини које користи предузеће, земљорадничка задруга или друго правно лице (у даљем тексту: предузеће) до разграничења државне од друштвене својине на пољопривредном земљишту које користи предузеће, а које је требало извршити најкасније до 31.12.1997. године.

У побијаној првостепеној пресуди утврђено је да је решењима Општинског суда у Кикинди, Одељења у Новој Црњи, као извршног суда, бр. II-И-77/03, од 30.01.2004. године, бр. II-И-77/03 од 23.12.2004. године и бр. II-И-77/03 од 25.03.2005. године одређено спровођење принудног извршења на наведеним парцелама пољопривредног земљишта које су се водиле као друштвена својина са правом коришћења 33 „Ј.“ из С. Ц., као извршног дужника, ради наплате наведеног новчаног потраживања тужиоца, као извршног повериоца, да су тужиоцу досуђене наведене парцеле пољопривредног земљишта уписане у зк. уложак бр. 3, 7 и 3540 к.о. С. Ц. и зк. уложак бр. 2230 и 2270 к.о. В. С. и да је одлучено да се те парцеле предају тужиоцу у извршном поступку. Пошто 33 „Ј.“ из С. Ц., као извршни дужник, у време спровођења наведеног принудног извршења није било власник наведеног пољопривредног земљишта, које је било предмет извршења, то су незаконита наведена решења извршног суда, којима је одређено спровођење принудног извршења, затим продаја и предаја наведеног пољопривредног земљишта извршном повериоцу, јер су предмет принудног извршења могле бити само ствари које улазе у имовину извршног дужника. Зато се показује као

неоснован и примарни и евентуални тужбени захтев, па их је правилно првостепени суд одбио као неоснован.

Неосновани су постављени тужбени захтев и због тога што је тужилац, на основу наведених решења донетих у извршном поступку, уписан у наведеним земљишно књижним улошцима као власник на парцелама укупне површине од 110 ха 64 а 87 м² а није уписан на парцелама укупне површине од 167 ха 89 а 93 м². Код неуписаних парцела површина од 64 ха 81 а 62 м² обухватала је парцеле на којима тужилац није могао бити уписан као власник, због непостојања идентитета података за парцеле из наведених решења и података за те парцеле из земљишне књиге, за што искључиво одговорност сноси тужилац, јер је имао могућност да тражи исправку тих решења у погледу очигледних грешака у писању приликом израде тих решења, а површина од 103 ха 10 23 м² је обухватала парцеле које су након разграничења државне од друштвене својине код 33 „Ј.“ из С. Ц., уписане у земљишну књигу као државна својина са правом коришћења М. за п., ш. и в.

Суд је ценио жалбене наводе па је нашао да су без значаја, јер ни на који начин не доводе у сумњу утврђене чињенице из којих несумњиво проистиче неоснованост тужбених захтева.

Правилно је одлучено о парничним трошковима првостепеног поступка, на основу одредби чл. 149. ст. 1., 150. и 159. ст. 1. – 4. ЗПП-а.

С обзиром на изнето, на основу цитираних законских прописа и применом одредбе чл. 375. ЗПП-а одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је првостепена пресуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

БРАНИСЛАВА АПОСТОЛОВИЋ с.р.

зто:

Напомена:

Рев 1223/2012 од 03.10.2013.године одбијена као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2957/11.